

DELK

Underveis

DIGITALT
SANKTHANS-
STEVNE

**Kirke
gjennom
sosiale
medier**

SIGRID HANSEN-EKENES:

Mange spørsmål og noen svar

ANDAKT/ NÅDE | EN SÅRBAR VERDEN | NY DELK-MENIGHET I NORD

Innhold

6

Reportasjen / EN SÅRBAR VERDEN

14

Historisk om DELK-navnet

20

Portrett / SIGRID

2 Ledere

4 Redaksjonelt

5 Andakt / Nåde

10 Tilsynsmannens perspektiv

12 Nytt fra menighetene

16 Min bibelhelt / Nikodemus

18 Møte- og gudstjenestelisten

23 Diakonispalten

24 DELKs misjonsprosjekter

26 Skolesiden

28 Matkasseprosjekt i Tunisia

30 Nabolagsmisjonær

Avlysningens tidsalder eller en ny Åndens vind over verden?

Bertil Andersson / tilsynsmann

I sist *Underveis* hadde jeg gleden av å invitere til Sankthansstevnet 2020; til lyse kvelder, gode samtaler og åndelig påfyll. Samtidig, når sist *Underveis* kom ut, hadde vi nettopp avlyst alle fysiske møter og gudstjenester for en tid.

Nå er også Sankthansstevnet forandret. Årets stevne skulle hjelpe oss til å se mer av at vi er født *på ny til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse* (1 Pet 1,3). I stedet har vi måttet avlyse alle fysiske møter på Gjennestad på grunn av situasjonen rundt covid-19.

De to siste månedene har minnet oss om Bibelens ord om at det skapte er underlagt forgjengelighet. Derfor

trenger vi ikke bli overrasket av det som skjer. I stedet kan utfordringer, sykdom og død styrke vårt håp og øke vår lengsel etter frihet.

For håpet er ikke avlyst! Tvert imot, vår situasjon understreker på det sterkeste at denne verden ikke er et blivende sted. Vi skal arve en herlighet sammen med Kristus, en rikdom som er gjemt i himmelen. *Den ligger alt ferdig til å bli åpenbart ved tidens ende* (1 Pet 1,3–5). Les løftet fra Herren: «... for også det skapte skal bli frigjort fra slaveriet under forgjengeligheten og få den frihet som Guds barn skal eie i herligheten» (Rom 8,21).

Nå er det pinse! Vi markerer at Den hellige ånd gir kraft

HANSEN-EKENES

Da skolen stengte

31 Bokanbefaling

32 Barnas side / Les for barna

34 Diverse informasjon

36 Sankthansstevnet på Gjennestad

fra Gud. Det er ikke en ånd som gjør motløs! Nei, det er *Ånden som gir kraft, kjærlighet og visdom* (2 Tim 1,7).

Med Åndens kraft og visdom prøver vi å formidle evangeliet via digitale medier. Den muligheten ønsker vi å ivareta for å nå hjem til deg også med deler av programmet for Sankthansstevnet.

Under alle fysiske begrensninger går likevel Åndens vind over verden gjennom internetkanaler, og Herren sier at *han skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt* (Joh 14,26)!

Velsignet pinse, og en velsignet sommer!

Et inkluderende felleskap

Erling Rantrud / redaktør

Hva tenker vi om felleskap? Er det sånn at vi alltid prater med de samme i fellesskapet og i praksis aldri med noen nye? Er det sånn at vi er litt selektive på hvem vi vil invitere på en kopp kaffe? Er det sånn at vi tenker at det er fint med dem og dem, men hvis *de* skulle komme, kan samtalen stoppe litt opp? Kanskje det er sånn at vi ikke vil invitere noen i det hele tatt fordi vi tenker at vi selv ikke er så interessante?

Jeg har noen ganger kunnet oppleve at andre har tenkt om meg at de ikke trenger å invitere meg fordi jeg har et så rikt sosialt liv fra før. Jeg har sikkert ikke tid. Joda, jeg treffer mange mennesker, men mye oftere i jobbsammenheng enn på fritiden. Hva vet vi egentlig om hverandre? Jeg tror jeg er som mange andre. Jeg er stort sett for meg selv med min familie. Det er ikke noe galt med det. Men det er verdt å tenke litt over!

Hvordan blir denne sommeren? Været burde ikke stoppe oss fra å møtes ute i en hage eller i skogen for en prat. Telefonen virker hele tiden. Selv om vi må la et maksimum antall begrense hvor mange som kan være sammen, behøver vi kanskje ikke å holde det på det samme gamle minimumet? Kanskje du er en av dem som får gleden av prate med noen nye mennesker i sommer?

Forfatteren av Hebreerbrevet sa:

«La oss ha omtanke for hverandre, så vi oppgløder hverandre til kjærlighet og gode gjerninger.»

Hebreerne 10,24

DELK

I Jesus, for hverandre, ut i verden!

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Rantrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.rantrud@delk.no

Jenny Andrine Johansen

Tlf. 98 67 55 51

jenny.johansen@moeskole.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Trykkeri

07 Media

Forsidefoto

Erling Rantrud

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Redaktøren informerer

Kirkesamfunnet vårt er i stadig bevegelse. Det betyr nye bygg, nye folk i styre og stell, folk som flytter og folk som kommer. Vi er avhengige av at ting skjer og at mennesker bidrar. Det gjelder både i redaksjonen for Underveis så vel som i lokalmenigheten der du er. Her i Underveis søker vi flere medarbeidere til redaksjonen. Du behøver ikke være utdannet journalist for å bidra (ingen av oss andre er det heller), men det kan hende du har gode evner til å organisere, snuse opp gode saker, flink til å ta bilder eller liker å skrive. Dersom du har lyst til å bidra med litt, eller litt mer, så send gjerne en mail til erling.rantrud@delk.no og meld din interesse! Du må gjerne sende inn tekster og ideer uten at du behøver å være med i redaksjonen også!

Som et lite redaksjonelt grep som handler om at mye skjer, har vi besluttet at vi nå i en periode ikke kommer til å lage unike intervjuer av hver enkelt nye eldste i menighetene, for eksempel. Eldstene og medarbeidere i menighetene gjør sin lokale gjerning der de er, og det er viktig, men noen ganger kan det hende at det er andre spennende saker fra menighetene våre som skal få spalteplassen i stedet. Vi skal sørge for å holde dere opptatt på hvem som gjør hva rundt omkring, men om du savner et intervju med en ny eldste i dette nummeret, er det ikke fordi det er glemt. Vi har ganske enkelt tenkt å skape litt bredde i lesestoff ved å gi plass til litt annet.

Når det er sagt, så er det ganske mange nye ansikter i sentrale roller i DELK dette året. Her følger en liten oppdatering for deg som leser.

Nye eldste og prester:

DELK Nord er etablert. **Jens Blomli** er tidligere valgt til eldste. Du kan lese mer om dette litt senere i bladet. I Bjerkely menighet er **Odd Gjerpe** valgt til ny eldste i løpet av det siste halve året.

Karsten Grytnes er nylig gått inn i tjenesten som eldste i Telemark menighet. Og jammen meg har de ikke innsatt ny prest der også siden sist! **Fred Arve Fahre** ble innsatt som prest i beste sendetid på Facebook i starten av perioden DELK begynte å lage nettsendinger i stor skala. Ordinasjonsgudstjenesten kommer senere og vil bli omtalt her.

DELKs hovedstyre har også blitt fornyet etter valg på fjorårets Generalforsamling. Det har ansvar for organisering og forvaltning av DELKs virksomhet av økonomisk, administrativ og annen art. Generalforsamlingen, altså dere, velger styrets leder og øvrige medlemmer.

Hovedstyrets medlemmer etter valget på GF i 2019 er slik: **Terje M Sletten** (leder), **Anders-Martin Fon** (nestleder), **Rina Husby**, **Tom Asp**, **Per Henrik Gillesvik** og **Camilla Hynås Luhr**. Varamedlemmer: **Rannveig Bording**, **Odd Gjerpe** og **Ellen M Saga**. Tilsynsmannen er fast medlem i hovedstyret.

Erling Rantrud - Redaktør

DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

- ◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.
 - ◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:
 - De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
 - Den augsburgske konfesjon
 - Luthers lille katekisme
 - ◆ DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på regionene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.
- DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.

Er min nåde nok for deg?

Andakt av Astrid Schmidt, Kristiansand

Denne våren har hverdagen har blitt snudd opp ned og vi ble tvunget til å stoppe opp med alt vi er så vant med å gjøre og plutselig står i en helt ny hverdag, kommer spørsmålet, hva betyr egentlig noe i denne verden, hva er den største gleden, den største lykken, hva er det verdt å leve for, hva bærer, når alt annet rakner?

Noen kjenner på angsten for å bli smittet eller miste noen de er glad i, noen kjenner på den gnagende ensomheten og takler ikke den sosiale isolasjonen, noen er redde de økonomiske konsekvensene denne pandemien vil bringe med seg, og noen sukker under det arbeidspresset som kombinert hjemmekontor, assistentlærer og barnehageansatt innebærer. Jesus vet hvordan vi har det og hva vi har å stri med. Han var jo et menneske slik som oss og har omsorg for oss. Derfor har han vist oss hva som virkelig betyr noe i denne verden, hva som er verdt å leve og å dø for, hva som er den største skatten, den største lykken, hva som bærer og trøster når alt annet rakner.

Det er samfunn og fred med Gud.

Når det som tynger oss fører oss nærmere Jesus, nærmere ordet og nærmere i samfunn med Ham, da har det jo blitt til velsignelse for oss. Ja, jeg vil takke Jesus for de mørke og tunge tider i mitt liv, der Han har gjort sitt ord levende for meg igjen, løftet blikket mitt og vist meg at den største lykken i dette livet er **Han selv**. Og hvilken glede:

Han er den samme i går, i dag og til evig tid.

Må Gud velsigne deg, gjøre sine ord levende for deg og åpne dine øyne, så du kan se. Han er med deg inntil vedens ende, og ingen, ingen kan ta Han fra deg, så rike vi er.

... han har vist oss hva som virkelig betyr noe i denne verden.

1. Jeg har vandret med Jesus i mørke og lys, under vekslende tider og kår, men når alt om meg skiftet, jeg sang til hans pris: Han er trofast i dag som i går!

Kor:

Hvilken lykke og fred, ja vidunderlig fred, som jeg har når med Jesus jeg går! La så allting forandres – min sang blir dog ved: Han er trofast i deg som i går

2. Jeg har vandret med Jesus på ensomme sti, og jeg tenkte meg ingen forstår. Da jeg hørte en stemme så mildt til meg si: Jeg er trofast i dag som i går!

Kor:

3. Jeg har vandret med Jesus i sorgenes dal, der hvor veien er knudret og hård. Kun et ord og den ble til en skjønn blomsterdal: Han er trofast i dag som i går!

Kor:

4. Ja, jeg vandrer med Jesus så freidig og glad til ved dødsflodens bredder jeg står. Da jeg ennå en gang skal istemme mitt kvad: Han er trofast i dag som i går!

Kor:

En sårbar verden

REPORTASJEN

I vårt kirkesamfunn og våre menigheter kommer vi ikke fra at vi bor på samme planet som resten av verdens befolkning. Menneskeheten er i samme båt! Vi er den siste skapningen i Guds skaperverk, med en spesiell mulighet til å ha kontakt med Gud, men vi hadde ikke klart oss på denne jorden alene uten de andre skapningene.

La oss dra på en reise sammen. Fra det ganske store, til det ganske små. Finnes det håp for en sårbar verden?

TEKST / ERLING RANTRUD

Universet Gud har skapt er helt ufattelig stort. Forskere anslår at det er omtrent 93 milliarder lysår i diameter, og det utvider seg stadig (et lysår er avstanden lyset flytter seg på ett år med en fart på ca 300 000 km pr sekund). Om man teller antall galakser, stjerner og planeter, skjønner man fra dimensjonene på dem at det finnes en helt uhorvelig stor mengde med materie der ute. Men det er paradoksalt nok bare et støvkorn materie i forhold til den uendelige tomheten og vakuumet som utgjør mesteparten av universet. **Tomhet og atter tomhet, sier Forkynneren. Alt er tomhet! Forkynneren 12,8**

Og i dette perspektivet har han helt rett. I 2011-versjonen fra Bibelselskapet er tomhet oversatt med forgjengelig **Forgjeves og forgjengelig, sier Forkynneren. Ja, alt er forgjengelig. Forkynneren 12,8**

Setter vi sammen oversettelsene og skuer ut i universet kan vi ane noe om den uendelige tomheten som er der ute, samtidig som vi ser at det lille som faktisk er tilstede er forgjengelig. Det kommer til å måtte ta slutt. Inkludert vår lille planet og alt som er her.

Jordkloden, støvkornet i universet vi bor på, svever i sin bane rundt solen med en fart på 107 200 km/t. Det største som finnes på

jorden er havet. Det dekker mer enn 70% av jordens overflate. Salmisten reflekterer over skaperverket og skriver i Salme 104: **Her er havet, stort og vidt, med en talløs vrimmel av dyr, både små og store.**

Salmene 104,25

Havet er hjemmet til en utrolig stor mengde planter og dyr. Det er drivkraften til planeten. Her produserer alger oksygen og de binder karbondioksid. Her tiner og fryser havis i en årlig runddans og sørger for at havstrømmer gjør som de skal og sikrer et stabilt klima langs vår kyst. Her vrimler det av krill som blir mat til fisk som blir mat til oss. Her lever de store sjødyrene som patruljerer verdens

ytterkanter og får se steder vi aldri kan komme i nærheten av. Her leker Guds skapninger seg og gjør nøyaktig som de er ment å gjøre dag ut og dag inn.

Men vi lever i en sårbar verden. De siste årene har havisen smeltet i høyere fart og større grad enn normalt. Været påvirkes og forandres gradvis. Vi får flere og flere klimahendelser som er på siden av normalen. De siste årene har det blitt mye fokus på forurensning av havområdene våre. Noen anslag viser at det om 50 år kan være mer plast enn fisk i havet. Store deler av korallrevet The Great Barrier Reef utenfor Australia er allerede ødelagt av en ørliten oppvarming i havet på 0,5–1 grad. Revet er en symbiose av organismer så stort at man kan se det fra verdens-

rommet, men i 2018 kunne man med sorg konstatere at så mye som en tredjedel av det var bleket. Hele økosystemet er ødelagt og må tilpasse seg på nytt.

Og plasten. Den er ikke bare stygg på strender der vi helst vil sole oss i fredelig idyll. Den blir spist av sjøfugl verden over som på avstand tar feil av colakork og krill. Selv i Antarktis, så langt unna mennesker man kan komme, dør tusenvis av albatrosskyllinger av at de får magesekken full av små plastbiter i stedet for brisling og blekksprut. For ikke å snakke om hval som på våre egne strender har blitt skyllet opp med magen full av plast. Havskilpadder tar feil av flytende plastposer og glassmaneter. Mikroplast blir

***Her er havet, stort og vidt,
med en talløs vrimmel av dyr,
både små og store.***

Salmene 104,25

tatt opp i plankton og akkumuleres helt frem til vårt eget middagsbord, og vi kunne fortsatt. Vi lever i en sårbar verden.

Gud sa: «Jorden skal bli grønn! Grønne vekster skal gro på jorden, planter som setter frø, og frukttrær som bærer frukt med frø i, av alle slag.» Og det ble slik.

1. Mosebok 1,11

På landjorden er alt det grønne.

Livsgrunnlaget vårt! Trær og moser, tundra og jungler, blomstereng og åkrer. I løpet av det siste året har nyhetsbildet blitt preget av skogbranner i både Amazonas og Australia. Verdens lunger strever med pusten! Og vi, vi vil ha jorden til å dyrke lettvin og lukrativt. Så tømmer hugges og brukes til luksus. Opp kommer rekke på rekke med palmer til palmeolje. Cannabis og opium til onde menns lommebok, kilometer på kilometer med ensidig dyrking, og borte blir mangfoldet. Matjord bygges ned, og godene fordeles skeivere enn en solsikke uten støtte. I Mexico tar narkotikakarteller over avocado-produksjonen, og vi kan ikke noen av oss unngå å være med på karusellen som bidrar til avskoging og undertrykkelse av verdens fattigste. Både planter og mennesker er sårbare i verden.

Gud sa: Jorden skal bære fram alle slags levende skapninger: fe, kryp og ville dyr av alle slag! Og det ble slik.

1. Mosebok 1,24

Mellom alt dette grønne skal dyrene finne hvile og et sted å bo. Vi mennesker vil også bo her, og vi vil bo godt. Så vi rigger oss til med robotklippere som klipper gresset for oss som resultat av latskap og overflod, og hr. og fru Pinnsvin som lufter ungene sine i skumringen, må gå til sengs ved dag gry med en unge mindre. For selv om vi ikke trenger å la klipperen gå om natten, gjør vi det allikevel. Som et mysterium midt i en verden full av monokultur og plantevernmidler oppdager vi at insekter dør og pollinering av verdens matvarer går dårlig. De minste av verdens synlige skapninger blir færre. Av 200 biearter i Norge fryktes 12 å være utryddet. En tredjedel er utryddningstruet. Halvparten av verdens dyrepopulasjon (større dyr) forsvant i perioden 1970–2000. Hvor mange arter som er helt utryddet, vet man ikke.

Vi lever i en sårbar verden, og mennesket lager store står.

Men finnes det håp? Ja! Jeg har snakket med noen unger og presentert noen av utfordringene. Hva skal vi gjøre med all denne sårbarheten? De gir gode svar! Og nettopp disse ungene skal bli voksne og være med på avgjørelser både for landet vårt og verdenssamfunnet i årene som kommer. Det kan bli bedre enn det er! Mennesket tar bedre vare på arter vi vet er utryddningstruet i dag enn for 100 år siden.

– Vi kan plante blomster som biene liker og lage humlehus i hager og parker, sier ungene! Vi kan klippe plenen på dagen og ikke på natten! Og så kan vi ha kvisthauger i hagen som pinnsvinene kan bo i! – Vi kan kjøpe sånn mat og kaffe som gjør at de fattige bøndene får nok penger! Og så kan vi ikke slippe gift i vannet

– Vi kan sortere plastikk, og så kan vi rydde i grøften utenfor huset og kanskje litt på stranden sånn at ikke

fuglene spiser plastikken! Og så kan vi ha ferie hos bestemor sånn at vi ikke må fly så langt!

Men verdensrommet da? Hva skal vi gjøre med det? – Det synes vi at Gud kan passe på. Han som har skapt det.

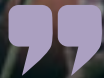
Barna har helt rett. Universet får vi ikke gjort noe med. Det får vi overlate i Guds hender og stole på at han som har skapt alle ting, har en plan med det. Og at han vil opprettholde sitt løfte, bytte ut det sårbare med det trygge, og en gang skape en ny himmel og en ny jord der alt er godt. En trygg verden. Vi kan lese om dette i den siste boken i Bibelen hvor Johannes skriver:

Han som sitter på tronen, sa: Se, jeg gjør alle ting nye. Og han la til: Skriv det ned, for dette er troverdige og sanne ord. Johannes' åpenbaring 21,5

SITATET

**Gud oppfyller ikke alle våre ønsker,
men alle sine løfter oppfyller han.**

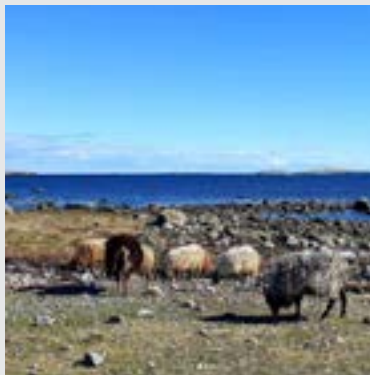
DIETRICH BONHOEFFER

#DELKunderveis

*Underveis er på instagram med kontoen:
@delk_underveis. Vi vil gjerne se dine DELK-bilder også!
Merk bildet ditt med #DELKunderveis, så får du
kanskje bilde ditt på trykk i neste nummer!*

@moeskole.no

@torhildmari

@skauenkristeligeskole

@skauenkristeligeskole

Min sang

Purevdorj Jamsran (f. 1970) er president i MELCH, Mongolian Evangelical Lutheran Church. Siden han ble omvendt for ca. 30 år siden, har han skrevet lovsanger til bruk i menighetene i Mongolia.

Denne sangen ble skrevet i mars i år på bakgrunn av korona-krisen. Den er et kall til oss alle midt i alt som skjer rundt oss. Både vi og hele vårt folk trenger å vende oss til Gud og be om nåde.

Gunn Andersson har oversatt sangen til norsk og spilt den inn. Du kan høre sangen og lese en lengre artikkel ved å gå til DELK.no og søke på «Syndsbekjennelse» i søkerfeltet.

Syndsbekjennelse

Tekst og melodi: Purevdorj Jamsran, 2020
Oversettelse: Gunn Andersson

*Miskunn deg, Herre, over mitt arme hjerte.
Du – en nådefull festning –
som jeg setter lit til.
Hvorfor fortsatt klamre meg til rikdom
på fallen jord?
Miskunn deg, Herre Kristus,
over mitt arme hjerte.*

*Tilgi meg, Herre, tilgi mitt arme hjerte.
Du – mitt stødige fjell –
som rekker meg din frelse.
Hvorfor fortsatt søke lykke
i falmet æreglans?
Tilgi, Herre Kristus,
tilgi mitt arme hjerte.*

*Se i nåde til mitt arme hjerte.
Du som overvant synden –
viste meg din allmakt.
Hvorfor fortsatt frykte
og la angsten få gripe tak?
Se i nåde, Herre Kristus,
til mitt arme hjerte.*

BIBELVERSET / ESEKIEL 36,26

**Jeg gir dere et nytt hjerte,
og en ny ånd gir jeg inni dere.
Jeg tar steinhjertet ut av
kroppen deres og gir dere
et kjøtt hjerte i stedet.**

Bertil Andersson / tilsynsmann i DELK,
skriver i denne spalten om ulike perspektiver
og tanker som angår kirkesamfunnet

Å VÆRE KIRKE GJENNOM DIGITALE MEDIER

På grunn av et virus var vår kirke nødt til å avlyse alle fysiske samlingspunkt i nesten to måneder.

Ennå er det restriksjoner.

Men kirkens Herre sier fortsatt «Gå derfor ut!» Hvordan gjør vi det når vi er innestengt – og kanskje innadvent? Kan utfordringene vi møter, skape nye muligheter?

Vi som tror på Kristus, hører sammen i et fellesskap. Vi bekjenner at kirken er forsamlingen av de hellige, der evangeliet forkynnes og sakramentene forvaltes.

Sammen er vi lemmer på én kropp. Derfor er det rett og riktig at vi nå savner menighetsfellesskapet.

Alle troende har trossøsken over hele jorden som vi aldri har møtt. Som levende steiner i et åndelig hus er vi likevel én kirke sammen med dem. Den erkjennelsen kan vi overføre til vår lokale menighet. Vi er et åndelig hus selv når vi ikke kan møte hverandre. Kanskje vi mer enn ellers kan finne styrke i apostelen Paulus sin erfaring: «Selv om jeg ikke er hos dere i kroppen, er jeg hos dere i ånden» (Kol 2,5).

Digitale møter – nye muligheter

La meg passe på å rette en hjertelig takk til alle dere som har stått på for å tilby et alternativt menighetsfellesskap. Takk til alle medarbeidere, lønnede og frivillige, som med kreativitet og oppfinnsomhet har funnet digitale muligheter og tatt disse i bruk.

Våre digitale gudstjenester og møter har først og fremst vært beregnet på dere som hører til i våre menigheter. Samtidig ser vi av antall mennesker som følger sendingene, at vi har fått en unik mulighet til å nå ut med budskapet om oppgjør og fred med Gud. Men vi trenger også stor visdom for å opprettholde kontakt med nye deltakere i vårt digitale fellesskap, for å kunne inkludere dem i våre fysiske fellesskap når kirkerommet nå gradvis åpnes igjen.

Digitale møter – nye utfordringer

Situasjonen er ny for oss. Vi følger derfor spent med på hvor mange som ser sendingen av møter og gudstjenester. Plutselig tar vi oss selv i å være svært opptatt av hvor mange views og hvor mange likes vi får. Kan det hende vi lar innholdet i møtene endres – på bekostning av budskapet – for å øke antall likes?

Forresten, det er ganske komfortabelt med digital gudstjeneste. Det blir en egen ro rundt søndagsfrokosten. Nettgudstjeneste i sofaen med påfølgende kirkecaffe i sola på terrassen er herlig! Vi trenger ikke en gang komme tidsnok; det er bare å se på gudstjenesten når det passer oss best!

Men hva gjør dette med oss – på sikt? Blir vi så makelig anlagt at vi vil fortsette slik? Ender vi opp med å sitte i hver vår stue – eller på hver vår hytte – og delta i gudstjenesten derfra, selv når fysiske samlinger igjen er mulig? Da blir menighetslivet virkelig lidende!

” Ender vi opp med å sitte i hver vår stue – eller på hver vår hytte – og delta i gudstjenesten derfra, selv når kirkerommet åpnes igjen?

Behov for rutiner i en digital tid

Mulighet for åndelig påfyll på digitale plattformer er enormt. Det gir oss en unik fleksibilitet. Samtidig kan det gjøre at vi gir slipp på faste rutiner.

Men i en situasjon der vi har bedre tid, får vi også mulighet til å bevare eller opprette gode rutiner for andakt og bibellesning. Vi som er foreldre, skulle særlig ta tid sammen med våre barn. Vis at du er tilgjengelig. Ta tid til den åndelige praten. Og vis fremfor alt at Jesus er Herre i ditt liv, over dine prioriteringer og i din hverdag!

Diakonale utfordringer i en digital tid

For mange har smågruppene vært viktige arenaer for kristent fellesskap. Uten disse mister vi hverandres livgivende

vitnesbyrd. Vi mister også en mulighet for personlig omsorg og omtanke. La oss derfor oppmuntre hverandre til å holde kontakten i de små fellesskapene. Be gjerne menighetsledelsen om hjelp til hvordan dere kan møtes på nett, hvis dere ikke kan møtes fysisk.

I et nedlukket samfunn forstår vi at ensomheten kan være tyngende for mange. Det er derfor et stort behov for samtaler. Mange har fått en telefon-samtale fra prest, diakon eller frivillige. Men våre telefonlister kan være mangelfulle. Trenger du en samtale, ønsker vi at du med stor frimodighet tar kontakt med dine lokale ledere! Det kan du også gjøre hvis du har behov for sjelesorg.

Uro og frykt?

Vi er heldige i Norge. Vi lever i et land der vi har mulighet for strenge restriksjoner uten å miste livsgrunnlaget helt. Det gir grunn til stor takknemlighet.

Likevel kan vi kjenne uro og frykt. Noen har mistet en av sine kjære etter smitte av koronavirus. Andre er permittert. Økonomiske forutsetninger endres.

I en urolig tid kan vi minne hverandre om Herren Jesu ord til dem som med frykt satt bak stengte dører: «Fred være med dere.» Ta disse ordene til deg! Herren kjenner deg. Han kjenner din situasjon. Og han sier: «*Dette har jeg sagt dere for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsler. Men vær frimodige, jeg har seiret over verden*» (Joh 16,33). ■

Illustrasjon: Hanne Cecilie Webb Aamodt

NY MENIGHET I NORD

På hovedstyremøtet i april ble det vedtatt å ta opp DELK Nord som fullverdig DELK-menighet. Dermed har en liten menighetsspire blitt til en levedyktig forsamling.

DELK Nord har en forholdsvis kort historie. Den begynte da en familie som tilhørte DELK Østfold flyttet tilbake til sitt forrige hjemsted, Alta, i 2012. Kontakten med DELK Østfold fortsatte ved at bibeltimer og gudstjenester i DELK-regi ble avholdt i Alta flere ganger i året. Tilreisende fra et større område kom, og etter hvert flyttet samlingene til Nordreisa,

NYTT KIRKE- OG SKOLEBYGG I TELEMARK

– Arbeidet er godt i gang

I slutten av mars kom arbeidet i gang på eiendommen. Entreprenøren har gravd ut masser og sprengt fjell ved nytt parkeringsområde vest for der den nye kirken skal ligge. I løpet av mai vil byggetomta bli gravd ut, i tillegg til at anleggsbrakker og byggekran vil komme på plass. Framdriftsplanen legger opp til ferdigstilling i juli 2021. Da vil hovedetasjen og andre etasje være ferdigstilt av entreprenør. Innredning av areal for ungdom og skoledelen i underetasjen er ikke i totalentreprisen.

Noen interiørdetaljer er fastsatt i kontrakten. Gulvene i kirkesal, menighetssal og kirketorg blir slipt betong. Tak i kirkesal og kirketorg vil ha spiler i eik.

Deler av veggene i kirkesalen vil også ha eikespiler med felt for lydabsorbering for å få god akustikk. Interiørgruppa jobber videre med forslag til alterparti/podie, stoler til kirkesalen, innredning i kjøkken og andre interiørelementer. Bygget vil i hovedsak ha fasader utført i lys grå teglstein, og med store vindusflater mot syd og vest.

Reguleringsplanen for området innebærer mye endringer på eiendommen. Entusiastiske dugnadsarbeidere har anlagt ny anleggsvei for byggeperioden slik at vi reduserer ulemper for naboer. Ny sykkelparkering er bygget øst for nåværende skolebygg, og enda et parkeringsområde opparbeides nord på eiendommen.

TEKST / TERJE M. SLETTEN

Foto: Karsten Grytnes

en av de nordligste kommunene i det tidligere Troms fylke.

I nord ble hovedstyrets vedtak tatt imot med glede. «Selvfølgelig var vi spent på resultatet fra møtet», uttrykker Jens Blomli. Som konstituert eldste i DELK Nord har han fulgt prosessen med spenning. Han ble likevel ikke overrasket. «Med all den kjærlige omsorg og varme som vi er blitt møtt med fra starten, så må jeg si at det positive resultatet fra møtet var forventet», legger han takknemlig til.

DELKs tilsynsmann Bertil Andersson har selv besøkt DELK Nord to ganger. «Det er med takknemlighet jeg har fulgt med på utviklingen i nord og sett gleden de har vist ved å arbeide mot en menighetsdannelse», uttaler han. Tilsynsmannen uttrykker stor glede over vedtaket om å ta opp DELK Nord som menighet i DELK-fellesskapet.

Foreløpig består medlemslista i DELK Nord av 36 personer. Budsjett er vedtatt, og målet er å ansette en prest i 40 % stilling. Medlemmene ønsker også å være med og bære ansvaret for DELKs misjonsprosjekt, samt å nå ut med evangeliet til mennesker i sine nærområder. Blant annet slik viser den lille spiren seg som en levedyktig plante.

«Vi ønsker å rette en stor takk til våre kjære brødre og søstre i Herren. Men først og fremst takker vi Herren, som vi også overlater den videre prosessen med presteansettelsen til. Ham tilber og takker vi for alle ting», avslutter Jens Blomli.

TEKST / ERLING RANTRUD

VIPPS – OG FÅ SKATTEFRADRAK!

#574554 er Vipps-nummeret som heter *DELKs skattefradragsordning*. Nå er det mulig å gi til din DELK-menighet eller andre prosjekter via Vipps, og få skattefradrag på gaven. Les mer på side 34!

Bak kulissene

Da kirken på kort varsel måtte stenge ned den 12. mars, tok vi initiativet til å lage nett-TV. Uten erfaring testet vi mange løsninger. Vi har forkastet diverse metoder, utstyr og programvarer på veien. Vi har sikkert hatt 50 ulike utfordringer som hver og en måtte løses. Nå mener vi at vi har funnet rutiner som gjør nett-TV til en effektiv og naturlig del av menighetens møter.

Vi har gjort mange feil underveis. Heldigvis har tålmodigheten hos seerne vært stor, så om bilde har hakket eller lyd vært skurrete, så har vi møtt takknemlighet. Det kjennes som et rikt og viktig arbeide. Et fåtall av seerne ser sendingen direkte.

Av totale antall visninger, vil jeg anslå at 80 prosent ser sendingen senere på dagen eller de neste dagene.

For å produsere bra TV har vi falt ned på å benytte en video switcher, 2-3 speilreflekskameraer, to datamaskiner og sending via plattformen Vimeo. Lyden hentes fra miksebordet i kirken. Foruten datamaskinene anslår vi total kostnad til 20 000 kroner.

Nett-TV er kommet for å bli. Det må arbeides med rettigheter til Tono og Kopinor, avklaringer av redaktøransvar, herunder om sendinger skal være åpne eller passordbeskyttet. Å sende via internett kan gjøre det vanskeligere å få forkynnere til samlingene, så her trengs klokskap og opplæring.

Moe menighet har hatt et godt samarbeid med Ryenberget menighet. Vi har sendt fra Ryenberget kirke de søndagene hvor vi ikke selv har fått forkynnere. Jeg håper vi på sikt får en felles plattform for alle menighetene i DELK, slik at seerne kan få samlet oversikt over alle sendinger.

TEKST / HØYE LØVLAND, MOE KIRKE

Søk opp din lokale menighet på facebook!

En sommer med endringer

For et par Underveis-numre siden handlet denne spalten om hvorfor medlemmene av DELK gjennom lange tider ble kalt *jarlsbergere*. Det korte svaret var altså at kirkesamfunnet hadde sin opprinnelse fra Jarlsberg grevskap, som tilsvarte Vestfold fylke før sammenlåingen med Telemark tidligere i år. Selve navnet *Jarlsberg* stammer trolig fra *jarlene*, som var småkonger i norsk middelalder, og deres borganlegg ved blant annet Slottsfjellet i Tønsberg.

I denne utgaven av spalten skal vi gå videre inn i navnehistorikken til kirkesamfunnet. Når og hvordan ble det egentlig hetende DELK?

I løpet av sommeren i 1951 besluttet menighetsstyret å endre navnet på organisasjonen. *Den evangeliske lutherske frikirkelige Menighed i Jarlsberg Grevskab med flere Steder* var fortsatt det offisielle navnet, noe det hadde vært siden stiftelsen tilbake i 1872. Menighetsstyret ønsket nå et enklere og mer tidsriktig navn. Jarlsberg grevskap fantes ikke lenger, da det ble avvirket i 1893 i tråd med *adelsloven*. Virksomheten var dessuten like godt forankret mange andre steder som i det gamle grevskapet. I Telemark og Oslo hadde jarlsbergerne for lengst etablert seg, og på Vestlandet var det også aktivitet. Samtidig bestod ikke jarlsbergernes drift av en menighet, slik deres gamle navn kunne tilsi. I tidlige tider kalte jarlsbergerne hele sitt miljø for *menigheten*. I realiteten bestod deres miljø av mange

menigheter, og ikke minst skoler. Organisasjonen liknet på et kirkesamfunn allerede før århundreskiftet.

Ut fra dette ville man fjerne Jarlsberg, samt vurdere å bytte ut *menighet* med *kirkesamfunn*. Det jarlsbergerne imidlertid ikke ville bytte ut, var hentydningene til deres lutherske arv. Starten av navnet burde derfor bestå, besluttet menighetsstyret, men resten måtte byttes ut og forenkles.

I sommermånedene i 1951 bifalt myndighetene jarlsbergernes ønske om navneendring, men motsatte seg menighetsstyrets første forslag, som var *Den evangelisk-lutherske frikirkelige menighet*. Dette ble for likt *Frikirkens* navn, eller *Den Evangelisk Lutherske Frikirke*. Etter videre drøftinger i menighetsstyret ble det 27. august i 1951 vedtatt å kalle organisasjonen for *Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn*. Dette var mer spiselig fra statlig hold. Fortsatt levde omtaleformer som *jarlsbergerne* enda noen år, og utenforstående kunne ofte kalle medlemmene for dissenterne. Denne siste omtaleformen ble nok også brukt om medlemmer fra andre kristne kretser som stod utenfor statskirken.

Menighetsstyret ønsket nå et enklere og mer tidsriktig navn.

Bildet er fra et Sankthansmøte i Solberg kirke, i 1920-årene.

Foto: DELKs arkiv

Den «nye» tittelen fra 1951 stod seg likevel over tid, men fra 1990-tallet har sammentrekningen DELK blitt aktivt brukt. I dag er DELK mer benyttet enn den lange originaltittelen. En av grunnene kan være at sammentrekningen skiller seg mer ut fra andre

kirkesamfunns navn, som eksempelvis *Frikirkens*.

Menighetsstyret brukte sommeren i 1951 blant annet på en navneendring. På grunn av situasjonen landet er i etter covid-19-utbruddet, vet vi at

mange må endre planene sine for de neste ukene og månedene. Uansett hva slags tanker du har om sommeren 2020, håper jeg virkelig at den skal bli historisk god! ■

Nikodemus

MIN BIBELHELT XIII

I serien «Min Bibelhelt» forsøker jeg å se hvordan ulike bibelske personer kan være forbilder for oss. I Bibelen møter vi mange mer og mindre prektige mennesker, som med sin Gudstro kan lære oss noe vi selv kan ta med i vårt kristenliv. Jesus er hovedpersonen i evangeliene, men han møter mange, mange mennesker på sine vandringer mellom Galilea og Jerusalem. En av dem er Nikodemus. Den skriftlærde som ikke visste alt.

TEKST OG ILLUSTRASJON / ERLING RANTRUD

Nikodemus er nevnt tre ganger i Johannes-evangeliet. Du kan lese om ham i kapittel 3, 7 og 19. Han var fariseer og en av jødernes rådsherrer. En høyt aktet og respektert mann. De fleste av fariseerne ble provosert av Jesus sin undervisning, og noen av dem mente til og med at det var ved mørke krefter at Jesus gjorde mirakler. Nikodemus tenkte tydeligvis annerledes, og han ville møte Jesus selv for å undersøke hvem Jesus var. Her er Nikodemus et forbilde for oss. Hvis vi lurar på hvem Jesus er, kan vi undersøke saken selv! Det nye testamentet er fullt av vitnesbyrd om hvem Jesus var, og hans egne ord og handlinger viser oss hvem han er.

Men Nikodemus var ikke fullkommen. Han kom til Jesus om natten, når ingen kunne se ham! Vi vet ikke helt hvorfor, men vi aner noe av grunnen. Det ville ikke ta seg ut blant de andre rådsherrene å ha fortrolig samtale med Jesus offentlig. Diskusjon og opprettholdelse av egen lære var en ting, oppriktige spørsmål til Jesus var noe annet. Jesus representerte noe nytt. Noe annerledes enn tradisjoner og menneskelig lære. Det kan være tøft å bryte med det vi har lært gjennom et langt liv, så selv om Nikodemus ikke turte å gjøre dette offentlig (enda), viste han seg klok som gikk til Jesus med spørsmålene sine.

Samtalen som fulgte mellom en av Israels lærde og Guds sønn er verdensberømt, og et av Bibelens mest brukte sitater kommer herfra.

Rabbi, vi vet at du er en lærer som er kommet fra Gud. For ingen kan gjøre de tegnene du gjør, uten at Gud er med ham. Jesus svarte: *«Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født på ny, kan ikke se Guds rike.»* *Hvordan kan en som er gammel, bli født?* sa Nikodemus. *Kan noen komme inn i mors liv igjen og bli født for andre gang?* Johannes 3,2–4

Jesus gjør som han så ofte gjør. Han vrir samtalen i enn annen retning enn vi mennesker vil for å peke på det vi virkelig trenger å høre. Nikodemus trengte ikke mer kunnskap. For å kunne skille hva som er fra Gud og hva som er

fra mennesker, måtte han kunne se Guds rike. Han trengte å bli født på ny! Men hva betydde det? Dette var noe Nikodemus aldri hadde hørt om før, og ingen andre heller. Så Nikodemus svarte det eneste naturlige. Hvordan? Hva mener du, Jesus?

Og Jesus svarer: *«Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Den som ikke blir født av vann og Ånd, kan ikke komme inn i Guds rike.»* Johannes 3,5

Samtalen mellom en av Israels lærde og Guds sønn er verdensberømt, og et av Bibelens mest brukte sitater kommer herfra

Vi trenger Den hellige ånd i oss for å komme inn i Guds rike. Å se Guds rike er synonymt med tro. Troen kommer når Guds ord og Ånden virker sammen. Det er et mysterium. På samme måte som når regn og luft får planter til å gro, gir Ordet og Ånden troen vekst. Det er dette som er å bli født på ny. Det er sterkt knyttet til dåpen, der ord og vann virker sammen. Når Nikodemus allikevel ikke forstår og stiller flere spørsmål, gjør Jesus det enklere for ham og gir ham sitt verdensberømte svar: *For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.* Johannes 3,16

Nikodemus viser meg at når jeg lurar på ting og ikke skjønner, er det helt greit å spørre! Spør Gud, spør Bibelen, spør noen som kanskje vet mer enn deg. Nikodemus var den største av lærere, men han visste at Jesus var større. Og selv om han kanskje var forsiktig i starten og ikke turte å bekjenne Jesus offentlig, gjorde han det da Jesus døde og Nikodemus virkelig skjønnte hva Guds sønn hadde gjort. Han var med da de gravla Jesus, og hadde med dyre salver til gravleggingen. Vi vet ikke hva som skjedde med Nikodemus etterpå, om han fikk oppleve oppstandelsen, men det tror jeg nok han gjorde. Jeg tror han var blant dem som forkynnte evangeliet om Guds rike og den oppstandne Jesus Kristus for mange mennesker. Jeg tror at Nikodemus med sine spørsmål og forsiktige tro har gitt tro til mange, mange mennesker! Kanskje vi kan følge i fotsporene til denne læreren og være med på det samme?

Møter og gudstjenester i DELK – 3

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten
05.07.2020	5.s. i treenighetstiden	Matt 7,15-20	KHE n 7			11.00	BJH n X
12.07.2020	6.s. i treenighetstiden	Luk 5,1-11	11.00		MA n 6 X	X	
19.07.2020	7.s. i treenighetstiden	Luk 15,1-10	AM n 7		11.00		11.00
26.07.2020	8.s. i treenighetstiden	Matt 6,19-24	11.00		X	JeBj n 5 X	X
02.08.2020	9.s. i treenighetstiden	Rom 8,31-39	FAF n 3			11.00	11.00
09.08.2020	10.s. i treenighetstiden	Luk 5,27-32	11.00		UA n 1	PJ 7	
16.08.2020	11.s. i treenighetstiden	Matt 23,37-39	KHE n 1	MA n	11.00	11.00	11.00
23.08.2020	12.s. i treenighetstiden	Matt 6,24-34	KHE n 2		MA 7	PJ n 4	ER n 2
30.08.2020	13.s. i treenighetstiden	Matt 25,14-30	11.00		11.00	11.00	11.00
06.09.2020	Vingårdss./14.s. i treenig.	Matt 20,1-16	KHE 7 *		MA konf 3	PJ n 3	11.00
13.09.2020	15.s. i treenighetstiden	Fil 1,9-11	11.00	MA n 1	11.00	11.00	PJ n 1
20.09.2020	16.s. i treenighetstiden	Mark 7,31-37	RE n 7		MA n 3	11.00	11.00
27.09.2020	17.s. i treenighetstiden	Joh11,17-29 og/el 30-46	11.00		*	PJ konf 6	
04.10.2020	18.s. i treenighetstiden	Matt 8,14-17	KHE n		11.00	11.00	ER n 4
11.10.2020	19.s. i treenighetstiden	Matt 5,20-26	11.00		MA sn 7	PJ n 1	
18.10.2020	20.s. i treenighetstiden	Joh 11,1-5	KHE 3		19.00	11.00	11.00
25.10.2020	Bots- og bønnedag	Luk 13,22-30	11.00		11.00	JMS 6	JaBy n 6
01.11.2020	Allehelgensdag	Jes 49,8-10	KHE n 1		ER n 1	PJ n 4	11.00
08.11.2020	23.s. i treenighetstiden	Mark 10,28-31	11.00		11.00	11.00	
15.11.2020	24.s. i treenighetstiden	Joh 6,63-69	11.00		MA 7	FAF 7	NN n 7
22.11.2020	Domssøndag/Kristi konged.	Matt 25,31-46	KHE n 2	MA n 2	11.00	11.00	11.00
29.11.2020	1.s.i adventstiden	Luk 4,16-22a	11.00		11.00	PJ n 6	17.00
06.12.2020	2.s.i adventstiden	Luk 21,27-36	KHE sn 5		MA n 7	11.00	
13.12.2020	3.s.i adventstiden	Luk 3,7-18	11.00		11.00	PJ 3	FAF n 2
20.12.2020	4.s.i adventstiden	Luk 1,39-45	11.00			11.00	11.00
24.12.2020	Julaften	Luk 2,1-20	KHE 14.30 2		MA 2	PJ 2	
25.12.2020	1. juledag	Joh 1,1-14	HVS 12.00 1		BA 1	MA n 1	ER n 1
26.12.2020	2. juledag	Matt 10,16-22		MA n 1		11.00	
27.12.2020	Romjuls søndag	Luk 2,36-38	11.00				17.00
28.12.2020	4. juledag					FAF	

05.07.2020 Østfold besøker Horten

12.07 Granly besøker Bjerkely

26.07 Bjerkely og Horten besøker Granly

Lørdag 05.09

Initialer og navn

AJ	Andreas Johansson	FAF	Fred Arve Fahre	JRD	Jan Roald Dahlstrøm	PJ	Peter Johansen
AM	Arild Minnesjord	HA	Henning Alsaker	KHE	Kristoffer Hansen-Ekenes	RA	Ragnar Andersen
BA	Bertil Andersson	HVS	Håkon Valen-Sendstad	MA	Morten Askjer	RE	Rolf Ekenes
BJH	Boe Johannes Hermansen	JaBy	Jan Bygstad	OE	Ottar Endresen	UA	Ulf Asp
ER	Erling Ranrud	JMS	Jon Magne Sønstabø	OEng	Olaf Engestøl		

og 4. kvartal 2020

Moe	Telemark	Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Harda	Nord	Sandnes	Dato
BA n 3	MA n 5	OE n 3		JMS	X					05.07.2020
	11.00		JMS n 1	11.00	11.00					12.07.2020
	11.00	11.00		JMS	RA n					19.07.2020
	FAF n 1			JaBy	RA n				11.00	26.07.2020
ER n 3	PJ 5	OE n 2		JaBy	BJH n					02.08.2020
11.00	11.00		JaBy n 2	11.00	ER n	11.00			OEng n 3	09.08.2020
ER n 3	FAF n 2	OEng n 3		JaBy	11.00	AM n 2	BA			16.08.2020
11.00	11.00			JMS	BJH n	11.00			11.00	23.08.2020
ER 3	11.00	11.00		JaBy	BJH n					30.08.2020
11.00	FAF 4			JaBy	BJH n	OE n 1			OEng sn 3	06.09.2020
ER konf	FAF konf 2	OEng sn 2	JaBy n 3	11.00	11.00	NN n 3				13.09.2020
11.00	11.00			JMS	BJH n	11.00	JaBy		11.00	20.09.2020
11.00	FAF 7	OE n 3		JaBy konf	RA n	11.00		BA/BJH n		27.09.2020
	11.00			JaBy	BJH n				BA n 2	04.10.2020
	ER n 2	11.00	JaBy n 7	11.00	11.00	AM n 3				11.10.2020
11.00	11.00			OE	FAF n		JMS		11.00	18.10.2020
OEng n 3	PJ sn 1	11.00		11.00	BJH n	OE sn 1		RA n		25.10.2020
	11.00			JaBy	BJH n	NN n 3			MA n 3	01.11.2020
RE n 3	AM 7	BA n 2	JaBy n 2	11.00	BJH n					08.11.2020
11.00	11.00			JMS	11.00	NN n 3	JaBy		11.00	15.11.2020
ER n 3	BA/FAF n 2	11.00		JaBy	BJH n	11.00		PJ n		22.11.2020
11.00	11.00			JaBy	BJH n				11.00	29.11.2020
FAF n 3	ER n 3	JRD n 3		JaBy	BJH n	OE n 3				06.12.2020
16.00	17.00		ER n 1	ER	BJH n	11.00		JaBy n	OEng n 3	13.12.2020
11.00	11.00	11.00		JMS	11.00		JaBy			20.12.2020
ER 14.00	FAF 15.00 2	13.00					Prestene er på jobb i sommer – 2020 Uke 26 BA, KHE, MA, PJ, ER, JMS, BJH Uke 27 BA, KHE, MA, JMS, BJH Uke 28 MA, JMS Uke 29 FAF, JMS Uke 30 FAF, JaBy Uke 31 KHE, PJ, ER, FAF, OEng, JaBy, BJH Uke 32 KHE, PJ, ER, FAF, OEng, JaBy, BJH			24.12.2020
	FAF n 1	OEng n 1		JaBy	RA n	NN n 1				25.12.2020
PJ n 3	11.00			JMS	BJH n	11.00				26.12.2020
	17.00				BJH n					27.12.2020
										28.12.2020

konf Ryen KHE 12.00 3 **27.09** Bjerkely menighetsweekend Strand leiersted

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet er oppgitt
 Kun klokkeslett = møte
 X = fellesgudstjeneste/fellesmøter
 n – Natverd
 sn – Skriftemål og nattverd

Ofring til

1 Prestetjenesten 5 Nødhjelp
 2 Misjonen 6 Ungdomsarbeid
 3 Lokalt menighetsarbeid 7 Andre formål
 4 DELKs skoledrift

NB! Endringer kan forekomme.
 Følg med i kalenderen for din
 menighet på www.delk.no

Se DELKs nettsider for gudstjenestene i Østfold.

PORTRETTET

SIGRID HANSEN-EKENES

Mange spørsmål og noen svar

Da Sigrid var barn og bodde på Madagaskar, kunne far dra fram et bibelvers som hørtes helt uforståelig ut, eller virket problematisk, og spørre hva i all verden hun trodde Gud kunne mene med det.

– Jeg er nok ikke så redd for å stille spørsmål ved det jeg leser, og det gjør nok også at jeg heller ikke er så redd for å være ærlig med Gud om de tingene jeg stusser på, er vanskelig å forstå eller ikke liker. Jeg tror Gud tåler det!

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / KRISTOFFER HANSEN-EKENES

” Fellesskapet er viktig, og det er godt å kjenne på at søsken i troa er en utvida familie.

Da Sigrid var barn og bodde på Madagaskar, kunne far dra fram et bibelvers som hørtes helt uforståelig ut, eller virket problematisk, og spørre hva i all verden hun trodde Gud kunne mene med det.

– Jeg er nok ikke så redd for å stille spørsmål ved det jeg leser, og det gjør nok også at jeg heller ikke er så redd for å være ærlig med Gud om de tingene jeg stusser på, er vanskelig å forstå eller ikke liker. Jeg tror Gud tåler det!

Sigrid Hansen-Ekenes er 32 år, gift med Kristoffer og mor til to jenter på 4 og 1,5 år. De bor i Oslo og går i Ryenberget menighet, hvor Kristoffer er prest. Menigheten er viktig for Sigrid. Her får hun utløp for sangglede og gleden i fellesskapet, men midt i småbarnstida er det ikke så mange prekener hun får meg seg. Hun sier at vi kan spørre henne igjen om ti år, så tror hun forkynnelsen kommer høyere opp på lista over viktige ting i menigheten i dag.

– For meg er menighet å ha noen folk der som jeg gleder meg til å treffe. Fellesskapet er viktig, og det er godt å kjenne på at søsken i troa er en utvida familie. En storfamilie med medlemmer i alle aldre!

Misjonærbarn med himmel-lengsel

Selv er Sigrid nest yngst i en søskenflokk på fire. Mange kjenner Sigrid som søsteren til Maria som døde i en flyulykke som liten.

– Dette er også en viktig del av hvem jeg er og min historie. Fraværet av Maria har alltid vært sterkt til stede, på den måten at vi har snakket åpent hjemme om flyulukken. Mor, far og Torkel har snakket om minnene de har, og vi har ofte tenkt på hvem Maria ville ha vært i dag. Jeg har også fått med meg gaven det er å leve med døden som en naturlig del av livet, og med den skikkelige himmellengsel! Jeg husker jeg var liten og gledet meg til å komme til himmelen, for da skulle jeg få treffe både Maria

og Jesus. Jeg ville helst til himmelen med en gang! Selv om jeg ikke gleder meg på samme måte som da jeg var liten, og er glad for livet, kan jeg kjenne på litt av av den samme følelsen fortsatt.

Oppveksten som misjonærbarn, der alle var kristne, og etterhvert kristen skole på Granly, har gjort at troen alltid var en naturlig del av livet for Sigrid.

– Jeg husker sommeren etter 8. klasse, da var jeg på Tenmisjonsfestivalen som er NMSU sin ungdomsfestival. Det var en vekker å se så mange kristne ungdommer fra hele landet, som delte troa på en måte jeg ikke hadde opplevd før, som noe mer «spesielt» enn bare det daglige livet. Det var med på å gi meg et mer bevisst forhold til hva jeg trodde på. Da høsten kom, og jeg var tilbake på Madagaskar, kom det nye ettåringer som hadde ansvar for bibelgruppe for oss ungdomsskole-elevne. Ettåringene det året betydde mye for meg og troa. Jeg var i en slags modingsprosess fra barnetro til voksentro, og måten de delte sine tanker, erfaringer og sitt liv i troa, har satt viktige spor hos meg.

Alle spørsmålene

Igjen ser vi at fellesskapet og samtalen er viktig for Sigrid. Stille spørsmål og lytte.

– Jeg har et behov for å vite hva som er rett og hva som er galt. Jeg er kommet et godt stykke på vei i å akseptere at det ikke er alt man kan få svar på når det gjelder hva som er hva, men det kan fremdeles være vanskelig! Særlig med tanke på de store spørsmålene i troa vår. Gud sier for eksempel veldig tydelig at dåp og nattverd er viktig, men allikevel så er det ikke helt entydig hvordan dette skal gjøres! Kirkesamfunn er uenige, men når det er så viktig, hvorfor kunne ikke Gud ha gjort det klart og tydelig for oss? Sånne ting kan gjøre meg sint på Gud og skape tvil hos meg. Men å tvile og stille spørsmål har egentlig aldri vært et problem, hvor rart det enn høres ut. I familien jeg vokste opp i, var vi vant til å prate og stille spørsmål.

– Nå er det først og fremst Kristoffer som må tåle alle spørsmålene, undringen og tvilen min. Han bruker av og til meg for å gå igjennom prekenene sine, og blir ofte avbrutt av mine spørsmål om «er du sikker på dette?» «Ja, men dette henger ikke sammen!» «Hvordan kan det

være sånn?» «Tror du Gud virkelig mener dette?» osv. Dette har vært veldig godt for troen og en god måte for oss to å dele tro og tanker og tvil på.

Da Sigrid kom hjem til Norge som 15-åring, var ikke det helt problemfritt. Stempelet som misjonærbarn, ulik kultur og ulike erfaringer gjorde at de første par årene tidvis var ganske tunge. Selv om det gikk seg til, var Sigrid helt sikker på at hun ikke skulle bo i Norge hele voksenlivet. Så traff hun Kristoffer. En mann som som hadde bodd hele sitt liv i samme hus i Arendal og flyttet hjemmefra som 21-åring ikke lengre enn til Kristiansand. Han drømte om familie, jobb, hus, hytte og båt. Tankene om livet og framtiden kunne ikke vært mer forskjellige. Da de likevel bestemte seg for å gifte seg, sa de til Gud: «Dette blir en utfordring for deg, å forene disse to vidt forskjellige drømmene. Men dette kan du!» Så ble de enige om å ta et år i utlandet, og det ble tilfeldigvis Madagaskar. Kristoffer trivdes så godt at han ba om å få bli et år til, og Sigrid fikk justert glansbildet sitt ganske grundig hva det vil si å bo utenlands. Det er forskjell på å være barn og voksen i misjonslivet!

– Nå vet vi ikke hva fremtiden vil bringe, men det vi vet, er at Gud er med oss uansett hvor vi bor og hva vi gjør, og han kan bruke oss der vi er! Og akkurat nå trives vi veldig godt her vi bor, og i Ryenberget menighet og i jobbene våre som prest og tegnspråktolk.

Tegn, språk og sang

Sigrid er tegnspråktolk, og på samme måte som hun stråler når hun synger og snakker om sangglede, stråler hun av begeistring når hun forteller om yrket sitt.

– Jeg vet ikke helt hvor det kom fra, men jeg har alltid hatt en interesse for språk, og i tillegg har jeg hatt en fascinasjon for tegnspråk helt fra jeg så Tegnspråknytt som gikk på NRK de siste fem minuttene før barne-TV. Å få studere og lære et helt nytt og annerledes språk som tegnspråk var utrolig spennende. Og å tolke mellom disse to forskjellige språkene blir aldri kjedelig.

Språk er formidling, og det er også sang. Sangen er veien inn til hjertet i troa, forteller Sigrid.

FAKTA

Sigrid Hansen-Ekenes

Alder / 32 år

Familie / Gift, to døtre

Bosted / Oslo

Utdannet / Tegnspråktolk

” Nå er det først og fremt Kristoffer som må tåle alle spørsmålene, undringen og tvilen min.

– Jeg kan være en litt kjedelig kristen som er glad i rutiner, takknemlig for gode rammer og de små glimtene som finnes av Gud i hverdagen. Jeg har lite av hva man kaller for åndelige opplevelser, men gjennom sangene når Guds budskap lenger inn og treffer meg. Det er her jeg «opplever» troa og kjenner at jeg lever. Gjennom sangen har jeg blitt bedre kjent med flere og flere i kirka – i alle aldre. Helt fantastisk!

En viktig salme

Det er mange sanger som har betydd masse for meg. Jeg er utrolig glad i salmer, og mange av de gamle og kjente står høyt på lista. Hvis jeg skal trekke fram bare én salme, velger jeg en vi valgte å ha i bryllupet vårt, som en bønn over livet vi nå begynte sammen. Den passer i både dåp og begravelser også, og det sier noe! Og vers fem passer kanskje ekstra godt i disse dager. Den er skrevet av Svein Ellingsen som døde nå i april.

*Vi rekker våre hender frem
som tomme skåler.*

*Kom til oss Gud, og gi oss liv
fra kilder utenfor oss selv.*

*Alt godt, til vårt og andres vel,
er dine gaver.*

*I svakhet fremmer du ditt verk,
vår bare kvist skal skyte knopp!*

*Vi løfter våre hender opp
i bønn for verden.*

*La dem som lider, finne vern
mot kalde hjerters is og sne!*

*La våre hendes nakne tre
få blomst og blader.*

*La våre liv få bære frukt
til legedom for andres sår.*

*Vi venter, efter smertens vår,
din nådes sommer.*

*Og sorg og glede blir til vekst
med frukt vi ikke selv kan se.*

*Din nådes skaperverk skal skje
i tomme hender.*

*O Gud, all godhets giver: Kom,
ta bolig i vår fattigdom! ■*

*Delk har nå to diakoner,
Rina Bjørntvedt Husby i
Tønsberg (t.v.) og Elisabeth
Fehn Olsen i Oslo (t.h.)
I hvert nummer av Underveis
vil de ta opp et tema som
angår diakonien.*

DIAKONISPALTEN

TEKST / RINA BJØRNTVEDT

Annerledestid

Det er vanskelig å ikke være en del av konteksten. Konteksten nå i skrivende stund er at hjemmet vårt, byen vår, landet vårt og verden opplever en annenledestid. Det er vanskelig å komme fra. Selv opplever jeg å veksle mellom

Spenning – Hvordan blir nær fremtid. Sommeren, høsten, og hva med tiden etter korona?

Ettertenksomhet – Er det vi vanligvis stresser med i hverdagen egentlig nødvendig? Hva er viktig?

Naivitet – «Smitten biter ikke på meg», men samtidig: Jeg vil følge reglene, for jeg vil ikke smitte andre!

Frykt – Det kan jo faktisk hende at jeg eller noen nær meg rammes av sykdom. Korona eller annet.

Maktesløshet – Det er vanskelig å vise omsorg og nærhet nå for tiden, og det er umulig å møte folk. Vi blir alle utelatt fra felleskapet som er så viktig.

Uro – Hvor lenge vil dette vare? Er vi forberedt på denne perioden, om den blir langvarig?

Apati – Det er lett å henfalle i tankene om alt man ikke kan gjøre.

Håp – Tenk så mange muligheter det er til å nå folk på nettet, og hva kan vi ikke få utrettet med all denne tiden!

Usikkerhet – Dette er jeg ikke vant til! Jeg vil gjerne planlegge. Vite hva som skjer.

Vi hører om mange som har blitt permittert og går en økonomisk usikkerhet i møte. Mennesker iblant oss som har mistet en av sine kjære. Verden er ikke bare annenledes for mennesker som opplever vonde og vanskelige ting, den er totalt snudd opp ned. Hva vi opplever, påvirker hvordan vi har det. 3.søndag i påsketiden var evangelieteksten hentet fra Joh 10,11-18. Jesus forteller oss at han er den gode hyrde, og han forsikrer oss om at han vil gi alt for å passe på oss. Vi kjenner også historien om at han går langt for å finne den ene sauene som er borte, selvom nittini er trygge.

I vers 14 sier Jesus: «Jeg er den gode gjeteren. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg.» Mitt håp for oss alle er at vi tar disse ordene til oss. Jesus kjenner oss, han vet våre behov og innerste tanker. Han bryr seg om hver enkelt, og vil gå med oss. Hele veien, både i annenledestider og i vanlige tider.

En bibelskoleelevs spesielle

– Jeg levde tidligere et utsvevende liv. Det var mye fyll, slåsskamper og utroskap. Men møtet med Jesus førte til at livet mitt ble radikalt forandret, forteller Edmond på bibel- og presteskolen på Madagaskar.

TEKST OG FOTO / ARILD M. BAKKE

Det var en kjølig morgenbris, midt i varmetida. Klokka var bare syv om morgenen. Studenter og lærere på bibel- og presteskolen i Morondava var kommet inn i klasserommet for å være med på dagens andakt. Bibelskolestudent Edmond holdt en brennende tale, hvor han i stor grad levendegjorde en tekst fra Det gamle testamentet. Han satt nok litt fast i historien om hvordan Gud handlet langt tilbake i tid, men senere samme dag oppdaget imidlertid misjonæren at Edmond også har en sterk historie om at Gud møter mennesker direkte og personlig i vår tid.

Etter andakten ble det mulighet for

å evaluere bibelskoleelev Edmond sin tale i klasserommet. Edmond lyttet ydmykt til både misjonær og medelever. Han fikk tydelig tilbakemelding om at han er god til å formidle viktige sannheter fra bibelhistorien, men han fikk også høre at han må bli bedre til å aktualisere.

Åndelige erfaringer

Dette var nok ikke tidspunktet for Edmond å formidle at han mere enn de fleste har hatt sterke åndelige erfaringer. Dette vitnet han imidlertid om noen timer senere mens han satt sammen med misjonæren på skolens bibliotek.

Hans fulle navn er Razafindrajato Edmond, og han kommer egentlig fra Namorona på sørøstkysten av Madagaskar. I tjue år har han bodd i en liten landsby i nærheten av Mahabo, litt innenfor kystbyen Morondava på vestkysten. Her har han drevet med mye jordbruk, og de siste årene har han også vært sterkt involvert i menighetsarbeid. Han er 48 år, og går nå andre år på bibelskolen.

– Jeg levde tidligere et utsvevende liv. Det var mye fyll, slåsskamper og utroskap. Men møtet med Jesus førte til at livet mitt ble radikalt forandret. Jesu tilgivelse betyr mye for meg. Jeg tviler ikke på at Jesus hører meg når jeg ber, og at han tilgir meg når jeg bekjenner mine synder, sier Edmond.

Angrepet av krokodille

– Det hele begynte med en spesiell hendelse ved elven, like i nærheten av landsbyen vår. Jeg ble plutselig angrepet av en krokodille på omlag 2,5 meter. Da jeg rev meg løs, hadde jeg mistet lilletåa og blodet fløt oppå vannet. Jeg så faktisk lilletåen og skoen min i gapet til det grufulle dyret, forteller han.

Det er ikke første gang Edmond forteller sin spesielle historie. Han er vant til å måtte vise frem den spesielle foten uten lilletå, og også denne gang tar han av skoen og løfter frem det udiskutable «beviset» inne på biblioteket.

– Jeg tenkte først å ta opp kampen med krokodillen, men hørte da en mild og kjærlig stemme som sa: «Ikke slåss med den. Den er din fiende. Gå videre!» Jeg kom meg unna, samtidig som jeg begynte å gråte. Selv om jeg ikke visste hvor røsten kom fra, så kjente jeg at det var en omsorgsfull stemme, forteller Edmond.

historie

” ***Livet mitt ble helt forandret, og snart valgte også kona mi å bryte med det gamle livet.***

– I løpet av kort tid mistet jeg mye blod. Heldigvis var det en sjåfør med bil som kunne kjøre meg til sykehuset i Mahabo. Da legen behandlet meg på sykehuset, var jeg svært dårlig, og jeg sovnet etterhvert av ren utmattelse. Etter en lang, tung søvn våknet jeg opp, og da lå hodet mitt merkelig nok ved en bibel.

– Da jeg en måned senere var kommet hjem etter behandlingen, hadde jeg en natt en drøm hvor jeg igjen fikk se den bibelen jeg hadde hatt ved hodet mitt i Mahabo, foruten at jeg så en mektig og lysende skikkelse som talte til meg med en varm stemme. Om morgenen etter at jeg hadde hatt denne spesielle drømmen, sa jeg til min kone: ‘Vi må begynne å be til Jesus’, sier Edmond mens han smiler.

Bibelskoleeleven forteller med glede om det som skjedde videre:

– Jeg fikk kontakt med noen hyrder i vekkelsesbevegelsen, og de hjalp meg med å brenne mine amuletter. Livet mitt ble helt forandret, og snart valgte også kona mi å bryte med det gamle livet. Det er stort å få leve livet med Jesus. Jeg har fått en ny, dyp

glede, og jeg er takknemlig for at jeg de siste årene har fått være med å etablere en ny menighet. I denne menigheten er jeg også blitt katekist, sier han.

– Tidligere levde jeg et liv uten mål og mening. Jeg kunne ikke lese og skrive, men det har jeg fått lære etter at jeg ble en kristen, forteller han samtidig som han stolt viser frem kjøkkenhagen han har fått i stand på preste- og bibelskolen.

Troen på bønn

Razafindrajato Edmond har stor tro på bønnens makt.

– En dag da jeg var ute og gikk på en sti, så jeg plutselig to røvere et godt stykke foran meg. De oppdaget meg med en gang, og de var for nær meg til at jeg kunne stikke av. Jeg hadde ikke noe annet med meg enn min bibel, og jeg kastet meg derfor ned på mine knær og ropte i min nød: «Jesus, frels meg!» De to røverne ble umiddelbart redde, og de kastet våpnene sine ned på bakken. Jeg gikk dem i møte, og tok dem i hendene, hvorpå jeg sa til dem: «Ta våpnene deres og gå videre!» Jeg kunne også gå videre, i glede over at Jesus hører bønn. ■

Ungdoms- misjonstur til Carlisle i høstferien

DELK ønsker denne høsten å arrangere misjonstur for ungdom til Carlisle i England for å besøke og bli kjent med misjonsarbeidet til NMS i området. Så sant det er trygge reiseforhold i høst, kan vi dra. Hvis ikke er målet å utsette turen.

Hvorfor skal man misjonere i England, er ikke det et kristen land, da? Misjonærene i England som er utsendt for NMS forteller: «Når vi snakker med ungdom, ser vi at de er mer eller mindre totalt «bibelanalfabeter». De har aldri hørt om David og Goliat, Jona, Noa osv. Det er derfor innvendingen vi oftest hører, «De har jo allerede hørt evangeliet og blitt kristne», rett og slett er feil. Denne generasjonen har faktisk ikke hørt det!

Carlisle er hovedstaden i Cumbria fylke – der Postman Pat kommer fra. De fleste ungdommer her er fjerde eller femtegenerasjons kirkefremmede. De fleste har ingen som ber for dem ved navn.

Hva kan være bedre enn at en gjeng 13–20-åringer drar på tur sammen og blir bedre kjent med seg selv, hverandre og Gud samtidig som vi lærer om misjon for ungdom i et annet europeisk land og selv får prøve å delta i misjonsarbeidet?

Se delk.no og skriv Carlisle i søkefeltet for å finne informasjon og turbrosjyre. Det er også mulig å gjøre en interessedepåmelding – og så vil misjonssekretær Andreas ta kontakt når det blir avklart om reisen kan gjennomføres eller ikke.

BILDE OG TEKST / ANDREAS JOHANSSON

Stengt skole – men læring likevel

Torsdag 12. mars fikk rektor på Bjerkely skole, i likhet med alle andre rektorer i Norge, det travelt med å varsle elevene om at skolen antakelig ble stengt fra og med dagen etter. Det var viktig å få sendt med elevene lærebøker og annet de kunne trenge hjemme.

Og hjemmeskole ble det – i ganske så lang tid. Skolen hadde fortsatt ansvar for elevenes læring, så lærerne måtte kaste seg rundt og ta i bruk digitale læringsmuligheter. Teams ble innført over natten for lærere og etter hvert for elever. Vi fant ut at videomøter fungerte godt til personalmøter, team-møter, klassemøter og etter hvert undervisning.

Avlysninger

Etter som tiden gikk, ble det stadig klarere for de fleste av oss at man helst skulle vært på skolen. Det meste måtte avlyses eller utsettes, i første omgang påskespillet og påskegudstjenesten. Ikke minst savnet vi det å være sammen, leke ute i friminuttene, ha svømmeundervisning, lage mat sammen på skolekjøkkenet og mye mer.

Siste skoledag før påske samlet vi alle til et felles videomøte. Der fikk alle anledning til å si hei i tur og orden (fordel å være liten skole!). Så var det hilsen fra skoleprest Morten, kontaktlærerne og rektor Mathias. Kontakt- og musikk lærer Beate ledet oss i sang og spill, Han er oppstanden, halleluja og i Keltisk velsignelse. Så fikk vi en god følelse av å være sammen – på hvert vårt sted.

Stor innsats fra foreldre og lærere

Dette er og har vært en ganske uvirkelig tid, men vi tror det har skjedd mye god læring rundt i de mange hjem. Takket være en stor innsats fra lærere, foreldre og elever. Perioden har vært krevende, men man har også fått mye tid sammen som man ellers ikke ville hatt.

I skrivende stund forbereder vi og gleder oss til å åpne skolen for 1.–4. klasse. Det er ikke sikkert vi når alle kunnskapsmålene i alle fagene dette skoleåret, men ganske sikkert

har vi nådd noen andre mål som også er viktige: Samarbeid, digitale kunnskaper, kreativitet, tålmodighet med mer.

Viktigheten av på være sammen

Vi har også lært noe om viktigheten av det å være sammen på en måte som vi kanskje ikke kunne ha lært på noen annen måte. En andreklassing uttrykte det slik etter å ha fått lov til å leke ute med en venn før åpningen av skolen, men alltid med 1 meters avstand: «Jeg gleder meg til vi kan være nærmere hverandre igjen, jeg.» Og en fjerdeklassing sa det slik: «Jeg tror egentlig ikke vi vet hvor heldige vi er, jeg, når vi får lov til å gå på skolen hver dag som vanlig.» ■

BILDE OG TEKST / MATHIAS DØVIK OG TORE SLETTVIK

NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST / TORE SLETTVIK

Den spesielle våren

Denne våren har vært spesiell for alle. Det gjelder ikke minst i skolesektoren, og handler først og fremst om stengte skoler. Men selv om mye er avlyst eller satt på vent, er det også mye som har vært mulig å arbeide videre med – fra hjemmekontor. Her er noen glimt:

Komitémøter har vært avholdt som videomøter i Teams.

Det gjelder både skolelederne, kristendomskomiteen og skolerådet. Selv om det er best å se hverandre på ordentlig, har det fungert godt å ha møter i Teams. Og så har vi spart mye tid og miljø på å unngå reiser ...

Ny læreplan i KRLE. Kristne Friskolers Forbund (KFF) har utarbeidet en ny KRLE-læreplan som skal kunne brukes av alle de kristne friskolene. Rådsmøtet og Hovedstyret i DELK har godkjent at skolene våre tar denne planen i bruk fra neste skoleår, under forutsetning av at DELKs ståsted kommer tydelig fram i en felles lokal DELK-plan. Dette blir en utdyping av læreplanen, og arbeidet med dette er i gang. Alle planer må selvsagt vedtas i de enkelte skolestyrene.

Katekismebok for mellomtrinnet. Som læreverk i KRLE for 5.–7. årstrinn bruker DELK et læreverk, Troens vei, som nylig ble utarbeidet av NLA i samarbeid med flere organisasjoner, bl.a. DELK. Det består av tre bøker og er laget for å kunne brukes av alle de kristne friskolene. Nå holder DELK på med å utarbeide en tilleggsbok til dette verket. Det skal være en katekismebok med tekstene fra Luthers lille katekisme – og aktualiseringer, utdypende stoff og oppgaver. Boka er beregnet ferdig i løpet av neste skoleår.

Skolefokus på sankthansstevnet. I skrivende stund er det ikke avklart hva som skjer med sankthansstevnet i år, men denne gangen er det planlagt å ha fokus på skolene våre på møtet fredag kveld – både i form av tema og korte inspirasjonsinnlegg.

Skolestevnet DELK Together. Dette stevnet for 5.–10. klasse ved alle skolene våre var planlagt til 5. mai i år – i Tønsberg. Granly skole som skulle være vertskap, hadde forberedt et spennende program, men vi forsto tidlig i mars at dette måtte avlyses. Vi har disse stevnene hvert tredje år, men vi håper ikke det blir så lenge til vi får anledning til å få gjennomført stevnet som skulle vært nå i 2020. Ny vurdering tas til høsten.

Seminarer. For å få tak i gode foredragsholdere og lokaler er det viktig å planlegge seminarer i god tid. Denne våren arbeider jeg med planlegging av innføringskurs om DELK for nyansatte i september, fagdag for kristendoms lærere i januar 2021 og personalseminar for alle ansatte i DELKs skoler i november 2021.

Matkasse

Enka med sønnen

AV / EN ANSATT I ACT

Den 8. april ble jeg kontaktet av ei utenlandsk dame her i byen som er i samme ærend som oss. Hun hadde hørt rykter om at vi hadde startet et matprogram og lurte på hvordan mottakereble valgt ut. Hun kjente nemlig en ung enka med en sønn på rundt 12 år. De slet med å få endene til å møtes for tiden – som så mange andre i landet. Jeg kunne meddele min «kollega» at jeg ikke styrte listene, men at vi arbeidet gjennom lokale partnere som sørget for sine egne lister. Jeg

bare kontrollerte listene i ettertid. Min kollega ble gitt informasjon om hvordan hun kunne komme i kontakt med en av våre lokale partnere for å forhøre seg om muligheten for å få denne enka på liste. Dette måtte gjøres under forutsetning av at mitt navn ikke ble nevnt. Om mitt navn blir nevnt, kan den lokale partneren forstå dette som en indirekte ordre fra min side om å sette denne dama på lista i og med at jeg er supervisor for prosjektet, og deres tilgang til midler går gjennom meg. Denne form

for nepotisme er svært vanlig i landet her vi bor. Vi ønsker ikke å tilpasse oss dette elementet i kulturen, men snarere arbeide for å endre det.

Min kollega kontaktet så vår lokale partner, en kristen kvinneorganisasjon som arbeider for å styrke levekåra og rettighetene til marginaliserte kvinner. En dame fra partneren vår ringte så enka for en samtale. Hun ble svært berørt. Ikke bare ville vår partner sette henne på lista og gi henne mat, men hun opplevde også et menneske som virkelig bryd-

prosjekt i Tunisia

Jesus fikk en gang et veldig interessant spørsmål: «Hvem er så min neste?» (Luk 10,29) Jesus sitt svar ble ikke bare interessant, men også utfordrende, i form av fortellingen om den barmhjertige samaritanen. Alle mennesker som på noe vis kommer i vår vei, er vår neste.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON

Koronaviruset med medfølgende tiltak har forandret mye i Norge. Vi opplever en krise. I mange land er krisen større enn hos oss. Effekten av å stenge ned samfunnet for å bremse smitte kan bli fattigdom og sosial nød.

Det finnes ganske mange land der antallet fattige – mennesker som ikke har mat i hjemmet i det hele tatt – har steget betraktelig de siste månedene. Ikke alle land har noe NAV.

I Tunisia er det strenge restriksjoner for å gå ut. Over 900 000 var avhengige av ekstern støtte fra før, og nå er det enda flere. Hva gjør du når mathylla er tom, og det bare er kaffe igjen i huset som ernæring for hele

dagen? Vi snakker om 10 prosent av landets befolkning.

1250 matkasser

Organisasjonen ACT (www.actdev.org) driver med langsiktige utviklingsprosjekt i Tunisia. Akkurat nå jobber de for å møte krisen hos de fattige. Folk må få mat – og de som ikke har mulighet for å vaske hendene skikkelig, må få mulighet til det.

ACT har henvendt seg til oss i DELK og spurt om vi vil være med å bidra. De har begynt å dele ut matkasser til ca. 1250 familier som finnes i kontaktnettet i seks forskjellige byer i Tunisia.

Vil hjelpe 175 familier

Pengene for april er dekket. Men arbeidet må fortsette. For ca. 575 norske kroner er det mulig å gi en familie på fire nok mat til å overleve en måned. Misjonskomiteen (MK) i DELK hadde et ekstraordinært møte 21. april og vedtok at vi vil bidra med nødhjelp slik at 175 familier kan få matpakker i to måneder, dvs. i mai og juni 2020. Det vil koste 200 000 kroner. Matkasseprosjektet i Tunisia er en ekstraordinær innsamling til et akutt formål.

En av de ACT-ansatte har delt en fortelling med oss nedenfor. ■

de seg om henne og sønnen – ikke bare å gjøre en god gjerning for å sette den på cred-lista si.

Da dagen kom da pakken med mat skulle leveres, fikk jeg møte både de frivillige, enka og sønnen. Vi fikk en god samtale hvor partneren min understreket flere ganger at Gud elsker dem. Møtet endte med at jeg fikk bære mye av maten for enka og sønnen fra veien hvor vi møttes, og nesten helt hjem til hvor de bodde (det hadde ikke sømmet seg for en mann og eskortere en enke helt til døra).

Dagen etterpå fikk jeg en melding fra min kollega om at enka hadde ringt henne i etterkant av møtet. Hun var så beveget at hun gråt i telefonen; tenk at noen brydde seg så mye om henne, noen som hun ikke kjente en gang, at de gav henne mat, bar maten hjem til henne, samtidig som hun ble behandlet respektfullt og som et verdifullt menneske!

Freitag den 23. april begynte fastemånen nederst ramadan. Det denne enka fikk oppleve i møte med kristne landsmenn, er noe helt annet enn det hun har møtt tidligere.

Er dette den fasten jeg har valgt, en dag da mennesket plager seg selv, bøyer hodet som et siv og legger seg i sekk og aske? Kaller du dette for faste og en dag etter Herrens vilje? Nei, dette er fasten jeg har valgt: *å løse urettferdige lenker, sprengte båndene i åket, sette undertrykte fri og bryte hvert åk i stykker, å dele ditt brød med sultne og la hjelpeløse og hjemløse komme i hus. Du skal se til den nakne og kle ham, du skal ikke snu ryggen til dine egne.* (Jes 58,5–7)

Nabolagsmisjonær

De fleste av oss har nok opplevd at naboer og andre vi møter ikke umiddelbart blir superinteresserte i å høre mer om Jesus når vi nevner at vi tilhører en av lokalmenighetene i DELK.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON

41 TIPS TIL NABOLAGSMISJONÆRER

- 1 Vær lenger i hagen enn du må når du jobber ute
- 2 Gå tur med hunden til fast tid i nabolaget
- 3 Sett deg utenfor huset ditt og la barna leke der også
- 4 Del bakevarene dine (ferskt brød, boller og brownies)
- 5 Inviter naboene på middag
- 6 Engasjer deg i borettslaget, velforening m.m.
- 7 Takk ja til invitasjoner fra naboer
- 8 Arranger innsamling av mat eller klær og involver naboene dine
- 9 Ha spillkveld ute eller inne med naboene
- 10 Finn en dag og bytt ting du er lei av med naboene
- 11 Del overskuddet av det du dyrker i hagen med naboene dine
- 12 Let etter påskeegg med naboer
- 13 Ha ukentlig åpent måltid i ditt hjem
- 14 Etabler grillkveld hver fredag og be andre bidra
- 15 Samle telefonnummer og og e-postadresser til alle naboene for å skape trygghet i nabolaget
- 16 Åpne hjemmet ditt for å se sport med naboene
- 17 Inviter til kaffe og dessert-kveld
- 18 Inviter til kreativ skapekveld for damer
- 19 Organiser smaketur i nabolager der alle bidrar med en matrett
- 20 Arrangér filmkveld
- 21 Start en gå- eller løpegruppe i nabolaget
- 22 Inviter til lekekveld for barna i nabolaget
- 23 Organiser bildeling i nabolaget
- 24 Tilby deg å trene nabobarna i noe som du kan
- 25 Ha isfest utenfor huset om sommeren
- 26 Lag dobbel porsjon middag og gi til naboen
- 27 Lag/kjøp ekstra boller og gi til naboen
- 28 La naboene bruke din kompostbinge
- 29 Organiser naboene i en gruppe som hjelper de gamle i nabolaget
- 30 Vær stamgjest på lekeplassen eller møtestedet i nabolaget
- 31 La naboene få vite om du er flink med noe og tilby deg å hjelpe
- 32 Start sygruppe/strikkegruppe
- 33 Syng jula inn med naboer
- 34 Samle ting til Fretex eller andre organisasjoner med naboene
- 35 Feire 17.mai sammen
- 36 Start Facebook/Twittergruppe for nabolaget
- 37 Inviter de som har bodd lengst i nabolaget til å fortelle
- 38 Tilby deg å sitte barnevakt for naboer
- 39 Finn ut når naboene har bursdag og gi dem kort og bakverk
- 40 Spør velforeningen om de trenger hjelp til noe
- 41 Inviter til lørdagsfrokost med litt pålegg hver

Noen tenker nok at de allerede kan alt om Jesus fra KRLE-faget på skolen, mens andre kanskje synes at en frikirke-menighet høres skummel og sær ut.

Er dette et problem eller en mulighet? Det at noen er skeptiske, gir jo bare enda større muligheter til å kunne overraske positivt.

Da jeg ryddet papirer før jul, fant jeg et ark jeg hadde glemt jeg hadde. Jeg klarer heller ikke å huske hvor jeg fikk det fra. Arket har tittelen «41 tips til nabolagsmisjonsærer».

Noen (kanskje 99,9% av oss) synes det er skummelt å kalle seg selv misjonær, men disse 41 tipsene snur saken på hodet.

Ikke alle 41 tipsene passer for meg. Noen har en hund de kan ut og gå med for å treffe naboene sine, og noen har ikke hund. Noen av oss er introverte og noen ekstroverte. Men de fleste av oss kan bruke noen av de 41 tipsene, og flere av oss kan kanskje finne på enda noen tips selv?

Så langt jeg skjønner er deltakelse i nabolaget også god samfunnsbygging for bedre nabolag!

Når jeg leser disse 41 tipsene, kommer jeg også til å tenke på to bibelvers. Det ene er et vers fra det brevet profeten Jeremia sendte til de jødene som var i eksil i Babel. Det er aldri hyggelig å være i eksil – og hendelsene som fører til eksil, er ofte traumatiske. Hvordan skal en så håndtere en slik situasjon krevende situasjon?

Dere skal fremme fred for den byen som jeg har ført dere til i eksil, og be til Herren for den! For når den har fred, har også dere fred.

Jer 29,7

Det andre avsnittet jeg tenker på, er dette:

For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal skryte av seg selv. For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud på forhånd har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.

Ef 2,8-10

Hvem vet hva Gud har forberedt for deg av muligheter til å fortelle om hva Jesus betyr for deg midt under isfesten eller i kompost-bingeorganiseringen?

BOKANBEFALING

TEKST / JENNY ANDRINE JOHANSEN

Det meste som skjer, er usynlig

Hva gjør du når du har gjort noe skikkelig, skikkelig dumt, men ikke kan huske det? Når du er så desperat etter svar at du står i skogen og roper? Da kan du bare håpe at den som hører deg, er Albus.

Denne boka skildrer et uvanlig vennskap mellom 18-åringen Sindre og den gamle mannen Albus Sørensen. Sindre sitter fast i eget liv der andres forventninger er styrende, og han opplever å miste mer og mer kontroll på det som skjer rundt han. Albus og hans Starbucks-kaffe blir redningen, et slags hvileskjær i en travel ungdomstid. Samtidig som de drikker kaffe og spise brownies, leser Albus mer enn gjerne Romerbrevet med utleggelser for Sindre. I begynnelsen er ordene og den gamle mannen merkelige antikke skapninger, før ordet virkelig blir levende for Sindre, og han ser spor av den gamle teksten i sitt eget liv.

Boka er skrevet av Trond Vorhaug og er en glimrende litterær utleggelse av Romerbrevet. Handlingen i historien gjenspeiler temaene i brevet, og forfatteren tar ingen snarveier i sin skriftutleggelse. Det er en hjertevarm og gripende fortelling, der nåden og tilgivelsen viser seg sterkest.

Vekslingen mellom handling, bibelvers og tekstutleggelse fungerer sømløst, og det gjør at teksten får større dybde. Det er en bok som vil fungere for eldre ungdommer, men også godt for voksne med interesse for gode fortellinger og bibelutleggelser.

FORFATTER / TROND VORHAUG

UTGIVELSEÅR / 2015

FORLAG / LUNDE FORLAG

SPRÅK / NORSK BOKMÅL

BARNAS side

Fargelegg!

Jona ble kastet over bord fra en båt, og ble slukt av en hval!

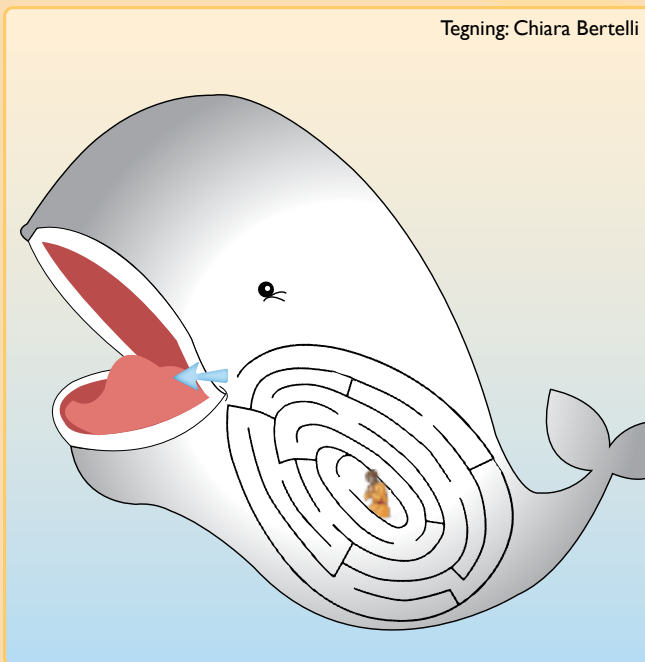
Tegning: Chiara Bertelli

Hjelp Jona ut av hvalen!

Kan du hjelpe Jona å finne veien ut?

Tegning: Chiara Bertelli

Finn 5 feil

Tegning: Chiara Bertelli

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?

Gi barnebladet
BARNAS til et barn
du er glad i!

Disse oppgavene
er hentet
fra bladet.

Bestill
abonnement

på Sondagsskolen.no
eller 22 08 71 00

Gamle Tobias
hadde kjørt bil i alle
år. Nå hadde han fått
seg nye briller, og kom
skjelvende hjem til kona.
– Før jeg fikk disse
brillene gikk alt så bra
i trafikken. Men nå
kommer jo bilene fra
alle kanter!

VITSER

Det var
høst i Edens hage.
Plutselig kom et
fikenblad virvlende
i vinden.
– Se Adam, ropte
Eva.
– En usynlig
mann!

Er du bestemor, bestefar, onkel,
tante, nabo, lærer, storebror,
far eller mor? Kanskje det er
du som skal lese?
Barn liker høytlesing!

Det er trygt hos Jesus

TEKST / JENNY ANDRINE JOHANSEN

Denne våren har vært annerledes. Stengte skoler. Stengte fotballbaner og lekeplasser. Livet har blitt snudd opp ned med masse håndvask og hjemmetid. Tenk at alt dette skjer på grunn av et bittelite virus! Mange voksne og barn har vært redde denne våren. Dette bittelille viruset kan være farlig for noen, og kanskje har du vært bekymret for noen i din familie? For de fleste av oss er ikke dette viruset så veldig mye å være redd for, men for noen kan det være veldig farlig – derfor er det viktig at vi er forsiktige.

I Bibelen finnes det historier om mange mennesker som har vært redde for sitt eget eller andres liv. Heldigvis forteller de også om et sted der vi kan finne trygghet, nemlig hos Gud. Hør bare på disse ordene fra Salme 91, vers 4-6:

**Under hans vinger kan du søke ly,
han dekker deg med sine fjær.
Hans trofasthet er skjold og vern.
Du skal ikke frykte for redsler i
natten, for piler som flyr om dagen,
for pest som farer fram i mørket,
for plage som herjer ved middagstid.**

Ja, det finnes mye fælt. Det finnes faktisk ganske masse vi kan være redde for! Og Gud har ikke lovet at han skal ta bort alt det. Sånn vil det faktisk være så lenge vi lever i denne verden. Men vi kan få lov til å komme til ham for å finne trygghet likevel!

I påsken fikk vi høre noe viktig om det. Disiplene til Jesus, de tenkte nok at han kunne fikse alle slags problemer. Han kunne så mange ting, de hadde jo sett hvordan han hadde gjort syke friske og mettet mange tusen mennesker med en liten matpakke. Dette måtte jo

bare gå bra. Men så ble Jesus arrestert. Han ble hengt på et kors. Og han døde.

Da skal jeg love deg at disiplene var redde! Han som de hadde håpet skulle gjøre alt bra, var borte! Og tenk om det skulle komme noen for å ta dem også!

Men plutselig skjedde det noe – det kom noen kvinner løpende fra graven som Jesus var blitt lagt i. De forklarte andpustne at graven var tom og at Jesus levde! Og det de hadde fått høre, var akkurat det samme som var skrevet i salmen vi leste i sted: «Frykt ikke!»

Derfor trenger vi ikke å være redde vi heller – for Jesus lever! Uansett hva som skulle skje, så kan vi finne trygghet hos ham. En fin måte å gjøre det på er å be, for da husker jeg på at jeg er hos ham og han er hos meg. Uansett hva som skjer.

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Dolcie Dibo-Boum Amaya, Oslo	15.12.2004	02.02.2020	Ryenberget
Maja Rui Jørgensen, Nesbru	04.02.2020	03.05.2020	Ryenberget

Andre innmeldte: 9

Døde	Født	Død	Menighet
Tore Jan Linja, Oslo	1932	15.09.19	Ryenberget
Hansine Kristine Arntzen, Finstadjordet	1943	03.10.19	Ryenberget
Ivar Heian, Bø	1955	31.01.20	Bjerkely
Reidar Aass, Tønsberg	1944	31.03.20	Granly
Grethe Askjer, Re	1935	31.03.20	Bjerkely
Hans Kristian Himberg, Re	1938	03.04.20	Bjerkely
Torhild Fahre, Oslo	1941	12.03.20	Ryenberget
Randi Lovise Trongkleiv, Porsgrunn	1924	15.04.20	Telemark
Ragnhild Margrethe Liland, Porsgrunn	1932	14.04.20	Telemark
Karl Andreas Halvorsen, Skien	1926	23.01.20	Telemark
Håkon Landsverk, Skien	1921	20.03.20	Telemark

Antall utmeldte: 6

Vigde

Anja Bartschi Østebø, Oslo og
Basim Gullord Ali, Hunndalen,
Ryenberget kirke 04.04.2020

*I DELKs kirkebøker registreres
DELK-vigslar, og de blir omtalt i
denne spalten. Underveis vil gjerne
formidle når et DELK-medlem har
inngått ekteskap, også når det ikke
er en DELK-vigsel. Melding kan
sendes til bladets redaksjon.*

GI VIA VIPPS

– få skattefradrag!

Nå har det blitt mulighet til å gi gaver med skattefradrag på Vipps for de som er registrert i skattefradragsordningen i DELK! Kanskje det kan være et greiere alternativ enn å måtte logge seg inn i banken for å overføre kollekt eller gave ved digitale møter og gudstjenester. #574554 er Vipps-nummeret som heter DELKs skattefradragsordning. Her får man opp listen over formål man kan få skattefradrag for, også menighetsbidrag som er merket med stjerne. Da kan man klikke der og finne sin menighet. Er det innsamling til lokalt menighetsarbeid, kan jo dette være et alternativ. Grensen for gaver med skattefradrag i 2020 er kr 50000. Og, det viktig å huske på at det er 22 % fradrag i arbeidsinntekten for beløpet, noe å tenke på når man bestemmer seg for et beløp.

Venke S. Gjelstad, økonomileder

**Takk
for alle
gaver!**

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan man gi med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder nå ved to betalingsmåter:

1. Avtalegiro for hvert formål

- Avtalegiro/ Avtale Straks – via DELKs nettsider: delk.no/gaver. Registreres ferdig på nettsidene.
 - Avtalegirokupong (i kirkene eller fra DELKs kontor) fylles ut og sendes DELKs kontor
- Endring av gavebeløp ved avtalegiro: opprett ny, slett den gamle, se info på www.delk.no/gaver

2. Enkeltgaver med KID-nr. for hvert formål

KID-nr. kan du få ved å ta kontakt med Venke S. Gjelstad, e-post: vsg@delk.no, telefon: 33 35 93 53
Bankkonto for gaver
- med skattefradrag (se under): 3000 24 91210
- uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver (via DELKs hovedkontor) med i skattefradrags-ordningen:

Prestetjenesten, DELKs misjonsarbeid, Bjerkely kirke- og skolebygg, Bergen menighet bygg, Østfold menighet, Håkonsund kirke, Granly kirke – kirkestue/orgel, Telemark kirkebygg, Moe menighet, DELK Nord menighet, DELK Ung, Menighetsbidrag til disse menighetene: Telemark, Ryenberget, Granly, Bjerkely, Horten og Kristiansand.

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte

- Kirkebladet Underveis: 3000 27 13949
- Bondal Fjellstue: 2680 07 50503
- Bergen menighet: 3000 23 00512
- Bjerkely menighet: 3000 37 53553
- Dalane menighet: 3270 67 09796
- Granly menighet: 2400 23 80478
- Horten menighet: 2801 46 83994
- Kristiansand menighet: 3000 33 98095
- Moe menighet: 3000 24 20259
- Nore menighet: 2351 72 09147
- Ryenberget menighet: 6011 05 64719
- Sotra menighet: 3470 66 20984
- Telemark menighet: 2801 31 96763
- Østfold menighet: 3000 26 70832
- DELK Nord menighet: 4750 73 13201

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no
Tilsynsmann Bertil Andersson
Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Magne Sønstabø, prest
Telefon: 97 08 76 99
E-post: jon.magne.sonstabo@delk.no
Jon Tore Lie, eldste
Henning A. Alsaker, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Ole Døvik, eldste
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jan Hetland, eldste

E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Leif Skåra, eldste, kontaktperson
Telefon: 95 78 76 80
E-post: leif@skaara.net
Arne Fedeler, eldste

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Solveig og Knut Haug, kontaktpersoner

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 90 62 80 73
E-post: khe@delk.no
Håkon Valen-Sendstad, prest
Telefon: 92 29 31 06,
E-post: hvs@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Rantrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.rantrud@delk.no
Hans Åge Guren, eldste

DELK Nord

LHL sentret, Høgegga 7, 9151 Storslett
Jens Blomli, eldste
Email: jensblomli@hotmail.com
Telefon: 97 53 32 15

Skien, Telemark Menighet

E-post: telemark.menighet@delk.no
Gudstjenester og møter er på
Skauen Kristelige skole
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Rune Høvås, eldste
Magnus Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjell Magne Baksaa, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Undrumsdal: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no

Tønsberg: Granly skole

Klippeveien 1, Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika via NLM.
E-post sendes utsendingene via andreas.johansson@delk.no

Mer kontakt-
informasjon om
menighet og skole
finner du på
www.delk.no

FLYTTET?

Husk å melde
fra til Underveis!

Følg med på www.delk.no og DELKs Facebook-sider

SANKTHANSSTEVNET 2020

PÅ NETT / 19.–21. juni

Fysiske møter på Gjennestad er avlyst, men i år kan flere enn noen gang møtes til Sankthansstevnet!

Deler av programmet vil bli sendt via digitale medier:

- ◆ Gudstjeneste
- ◆ Misjonsmøte
- ◆ Innslag fra DELKs skoler
- ◆ Innslag for barn og ungdom

Følg med på programmet på delk.no/stevnet2020

Vi møtes på delk.no/tv